Teismo praktikos rinkinys

GENERALINĖS ADVOKATĖS
JULIANE KOKOTT IŠVADA,
pateikta 2021 m. liepos 15 d.[1]

Byla C-351/20 P

Liviu Dragnea
prieš

Europos Komisiją

„Apeliacinis skundas – Europos regioninės plėtros fondas – 2007–2013 m. Rumunijos regiono veiklos programa – Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) tyrimai – Tyrimo ataskaita – Prašymas Nacionalinei kovos su korupcija agentūrai pradėti tyrimą dėl Sąjungos lėšų pasisavinimo – Nacionalinė tyrimo procedūra – Prašymas pradėti tyrimą dėl OLAF atliktų ankstesnių tyrimų eigos – Prašymas leisti susipažinti su bylos medžiaga ir dokumentais – Atsisakymas – Ieškinys dėl panaikinimo – Priimtinumas“

I. Įvadas

1. Siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus, Europos kovos su sukčiavimu tarnybai (OLAF) suteikti platūs įgaliojimai atlikti tyrimus. Todėl Reglamente Nr. 883/2013 dėl OLAF atliekamų tyrimų[2] nustatytos pagrindinės procesinės garantijos asmenims, kurių atžvilgiu atliekamas toks tyrimas. Šiomis garantijomis siekiama užtikrinti pagarbą jų teisėms OLAF vykdant tyrimo veiklą. Neginčijama, kad šie tyrimai daro poveikį su jais susijusių asmenų teisėms.

2. Nesutariama ir, kiek matyti, dar nėra iki galo išaiškinta, ar galutinės OLAF ataskaitos, parengtos baigus tyrimus, gali būti ginčijamos Sąjungos teismuose, ir, jei taip, tai kiek. Tiesa, šis klausimas, kiek tai susiję su nagrinėjamu apeliaciniu skundu, galiausiai neturi reikšmės, nes jis nėra svarbus sprendimui šioje byloje priimti. Neatsižvelgiant į tai, ar apeliantas Bendrajame Teisme galėjo ginčyti dvi šioje byloje nagrinėjamas OLAF ataskaitas, jo ieškinys šiuo klausimu būtų buvęs pavėluotas.

3. Vis dėlto klausimas, dėl kurio nesutariama šiame apeliaciniame procese, yra susijęs su gretutiniu asmens, kuris mano esąs susijęs su tyrimais, bet nėra OLAF laikomas susijusiu asmeniu, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 883/2013, galimybės susipažinti su tyrimo

[1] Originalo kalba: vokiečių.

[2] 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, 2013, p. 1). Užbaigus šioje byloje nagrinėjamus tyrimus, šis reglamentas buvo du kartus iš dalies pakeistas, paskutinį kartą – 2020 m. gruodžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES, Euratomas) 2020/2223, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013, kiek tai susiję su bendradarbiavimu su Europos prokuratūra ir Europos kovos su sukčiavimu tarnybos tyrimų veiksmingumu (OL L 437, 2020, p. 49). Toliau bus nagrinėjamas su šia byla susijęs pakeitimas (žr. šios išvados 47–49 punktus).

byla klausimu. Visų pirma kyla klausimas dėl, viena vertus, teisės susipažinti su bylos medžiaga ir, kita vertus, teisės susipažinti su Komisijos dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001[3] sąveikos tokiu atveju.

II. Teisinis pagrindas

A. Reglamentas Nr. 883/2013

4. Iš Reglamento Nr. 883/2013 1 straipsnio 1 dalies matyti, kad OLAF tyrimo įgaliojimai suteikti siekiant suintensyvinti kovą su Europos Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu, korupcija ir kita neteisėta veikla.

5. Pagal Reglamento Nr. 883/2013 2 straipsnio 4 punktą „administraciniai tyrimai (toliau – tyrimai) – bet koks inspektavimas, tikrinimas ar kitos priemonės, kurių Tarnyba imasi pagal 3 ir 4 straipsnius, kad būtų pasiekti 1 straipsnyje nustatyti tikslai ir prireikus būtų nustatytas neteisėtas tiriamos veiklos pobūdis. <…>“

6. Pagal Reglamento Nr. 883/2013 2 straipsnio 5 punktą su OLAF tyrimu susijęs asmuo yra „Sąjungos finansiniams interesams kenkiančiu sukčiavimu, korupcija ar kita neteisėta veikla įtariamas asmuo arba ekonominės veiklos vykdytojas, kurio atžvilgiu [OLAF] yra pradėjusi tyrimą“.

7. Reglamento Nr. 883/2013 3 ir 4 straipsniuose numatyta, kad OLAF išorės tyrimus vykdo vietoje valstybėse narėse, trečiosiose valstybėse ir tarptautinių organizacijų patalpose, o vidaus tyrimus – Sąjungos institucijose, įstaigose, organuose ir agentūrose.

8. Reglamento Nr. 883/2013 5 straipsnio („Tyrimų pradėjimas“) 1, 2 ir 4 dalys suformuluotos taip:

„1. Generalinis direktorius gali pradėti tyrimą, kai yra pakankamai įtarimų, kurie, be kita ko, gali būti grindžiami trečiosios šalies pateikta informacija arba anonimine informacija, kad buvo įvykdytas Sąjungos finansiniams interesams kenkiantis sukčiavimas, korupcija ar kita neteisėta veikla. Generalinis direktorius sprendimą pradėti tyrimą ar jo nepradėti priima atsižvelgdamas į tyrimų politikos prioritetus ir į metinį valdymo planą, Tarnybos nustatytą pagal 17 straipsnio 5 dalį. Priimant tą sprendimą taip pat atsižvelgiama į poreikį veiksmingai naudoti Tarnybos išteklius bei taikyti proporcingas priemones. Vidaus tyrimų atveju konkrečiai sprendžiama, kokia institucija, įstaiga, organas ar agentūra gali geriausiai juos atlikti, visų pirma atsižvelgiant į aplinkybių pobūdį, faktinį arba galimą finansinį atvejo poveikį ir galimus tolesnius teisminius veiksmus.

2. Sprendimą pradėti išorės tyrimą priima generalinis direktorius savo iniciatyva arba atitinkamos valstybės narės ar bet kurios Sąjungos institucijos, įstaigos, organo ar agentūros prašymu.

Sprendimą pradėti vidaus tyrimą priima generalinis direktorius savo iniciatyva arba institucijos, įstaigos, organo ar agentūros, kurioje turi būti atliekamas tyrimas, arba valstybės narės prašymu.

[3] 2001 m. gegužės 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (OL L 145, 2001, p. 43; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 3 t., p. 331)).

<…>

4. Sprendimas pradėti tyrimą ar jo nepradėti priimamas per du mėnesius nuo tos dienos, kai Tarnyba gauna 2 dalyje nurodytą prašymą. Apie šį sprendimą nedelsiant informuojama prašymą pateikusi valstybė narė, institucija, įstaiga, organas ar agentūra. Sprendimas nepradėti tyrimo pagrindžiamas. Jei to dviejų mėnesių laikotarpio pabaigoje Tarnyba nepriima jokio sprendimo, laikoma, kad Tarnyba nusprendė nepradėti tyrimo.

Kai pareigūnas, kitas tarnautojas, institucijos ar įstaigos narys, organo ar agentūros vadovas arba personalo narys, veikdamas pagal Tarnybos nuostatų 22a straipsnį, pateikia Tarnybai informacijos apie įtarimus sukčiavimu ar padarius pažeidimą, Tarnyba informuoja tą asmenį apie sprendimą dėl tų aplinkybių pradėti tyrimą arba jo nepradėti.“

9. Reglamento Nr. 883/2013 9 straipsnyje išvardytos procesinės garantijos su OLAF tyrimais susijusiems asmenims. Visų pirma 4 dalyje nustatyta, kad kiekvienam asmeniui prieš parengiant išvadas, kuriose tas asmuo yra įvardijamas, suteikiama galimybė pateikti pastabas.

10. Reglamento Nr. 883/2013 11 straipsnyje („Tyrimo ataskaita ir veiksmai, kurių reikia imtis po tyrimų“) nurodyta, kad OLAF baigus tyrimą parengiama ataskaita, kurioje visų pirma nurodomi atlikti procesiniai veiksmai, nustatytos aplinkybės ir jų preliminarus teisinis kvalifikavimas, be to, jei yra, rekomendacijos dėl to, ar Sąjungos institucijoms ar atitinkamų valstybių narių kompetentingoms valdžios institucijoms reikėtų imtis veiksmų, ar ne.

B. Reglamentas Nr. 1049/2001

11. Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio („Paraiškos“) 1 dalis suformuluota taip:

„1. Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais pateikiama bet kuria raštiška forma, įskaitant elektronine, viena iš EB sutarties 314 straipsnyje minimų kalbų, bei pakankamai tiksliai nurodant dokumentą, kad institucija galėtų jį identifikuoti. Pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį.“

12. Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio („Pirminės paraiškos tvarkymas“) 1, 2 ir 4 dalyse nustatyta:

„1. Paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais yra vykdoma nedelsiant. Prašytojui išsiunčiamas patvirtinimas apie paraiškos gavimą. Per 15 darbo dienų nuo paraiškos užregistravimo, institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba pareiškėjui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį bei informuoja jį apie jo teisę pateikti kartotinę paraišką pagal šio straipsnio 2 dalį.

2. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju pareiškėjas gali per 15 darbo dienų nuo institucijos atsakymo gavimo pateikti kartotinę paraišką, prašydamas, kad institucija dar kartą peržiūrėtų savo poziciją.

<…>

4. Institucijai neatsiuntus atsakymo per nurodytą laikotarpį, prašytojas turi teisę pateikti kartotinę paraišką.“

13. Reglamento Nr. 1049/2001 8 straipsnio („Kartotinės paraiškos tvarkymas“) 1 ir 3 dalyse nustatyta:

„1. Kartotinė paraiška yra vykdoma nedelsiant. Per 15 darbo dienų nuo tokios paraiškos užregistravimo, institucija arba duoda leidimą susipažinti su dokumentu ir per tą laikotarpį suteikia tokią galimybę pagal 10 straipsnį, arba prašytojui raštu nurodo visiško arba dalinio atsisakymo priežastį. Visiško arba dalinio atsisakymo atveju institucija informuoja prašytoją apie tai, kokiomis priemonėmis jis gali ginti savo teises, tai yra: jis gali pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui atitinkamai
EB sutarties 230 ir 195 straipsniuose numatytomis sąlygomis.

<…>

3. Jei institucija per nurodytą laikotarpį neatsiunčia atsakymo, tai laikoma neigiamu atsakymu, ir prašytojas turi teisę pradėti teisminį procesą prieš instituciją ir (arba) paduoti skundą ombudsmenui pagal atitinkamas EB sutarties nuostatas.“

III. Apeliacinio skundo aplinkybės

A. Procesas OLAF ir ginčijamas raštas

14. 2015 m. vasario 10 d. OLAF pradėjo du tyrimus (OF/2015/0124/B5 ir OF/2015/0125/B5) dėl įtarimų sukčiavimu. Jie buvo susiję su dviem kelių statybos projektais. Rumunijos Teleormano apskrities valdžios institucija sudarė sutartis dėl projektų, juos finansavo Europos regioninės plėtros fondas (ERPF) (toliau – ankstesni tyrimai) [4].

15. Savo galutinėse šių tyrimų ataskaitose – 2016 m. gegužės 30 d. (OF/2015/0124/B5) ir 2016 m. rugsėjo 16 d. (OF/2015/0125/B5) – OLAF nustatė, kad buvo sukurti du nusikalstami susivienijimai ir, kaip įtariama, suklastota daugybė dokumentų siekiant neteisėtai pasinaudoti Sąjungos lėšomis.

16. Be to, OLAF rekomendavo Europos Komisijai susigrąžinti atitinkamas sumas, o Rumunijos kovos su korupcija agentūrai – pradėti baudžiamuosius tyrimus dėl Sąjungos finansinių interesų pažeidimų.

17. Teleormano apskrities valdžios instituciją OLAF laikė su ankstesniais tyrimais „susijusiu asmeniu“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 883/2013 2 straipsnio 5 punktą. Apeliantas Liviu Dragnea, kuris nagrinėjamų faktinių aplinkybių metu buvo šios institucijos viršininkas, nebuvo laikomas „susijusiu asmeniu“.

18. 2017 m. lapkričio 13 d. Rumunijos kovos su korupcija agentūra paskelbė, kad apeliantui iškelta baudžiamoji byla dėl sukčiavimo naudojant ES lėšas, nusikalstamo susivienijimo kūrimo ir piktnaudžiavimo valdžia.

[4] Šiuo klausimu ir dėl kitų punktų žr. skundžiamos nutarties 1 ir paskesnius punktus (šios išvados 6 išnaša).

19. Tą pačią dieną ir OLAF paskelbė pranešimą spaudai, jame pranešė apie nacionalinės baudžiamosios bylos iškėlimą apeliantui. OLAF įvardijo apeliantą ir atkreipė dėmesį į savo ankstesnių tyrimų svarbą nacionalinių valdžios institucijų pradėtam baudžiamajam procesui:

„The Romanian National Anticorruption Directorate (DNA) has accused Liviu Dragnea, the leader of the Romanian Social Democrat Party (PSD), of fraud with European Union (ES) funds, of creating an organised criminal group, and of misusing his position for personal gain. <…>

The contribution of the European Anti-Fraud Office (OLAF) to this outcome has been emphasised by the DNA. The DNA has explained that their case comes as a result of two investigations conducted by the OLAF into projects financed by the European Regional Development Fund for road construction in Romania, which were concluded in May and September 2016.

<…>“ [5]

20. 2018 m. birželio 1 d. apeliantas nusiuntė OLAF raštą, jame kritikavo OLAF veiksmus per ankstesnius tyrimus ir galutinėse ataskaitose pateiktas išvadas. Dalį pavienių šių ataskaitų punktų jis pakomentavo išsamiai.

21. 2018 m. liepos 10 d. raštu OLAF atsisakė išsamiai atsakyti ir pakomentuoti savo galutines ataskaitas. OLAF rėmėsi savo bendrosiomis procedūrinėmis taisyklėmis, Bendrojo Teismo jurisprudencija dėl galutinių ataskaitų teisinio pobūdžio, kompetencijos tarp OLAF ir nacionalinių institucijų pasidalijimu ir vykstančiais tyrimais.

22. 2018 m. rugpjūčio 22 d. apeliantas nusiuntė OLAF dar vieną raštą. Tame rašte jis nesutiko su OLAF argumentais, išdėstytais jos 2018 m. liepos 10 d. rašte. Be to, apeliantas vėl kritikavo galutines ataskaitas, veiksmų teisėtumą, išvadų ir OLAF teisinės nuomonės teisingumą. Jis taip pat teigė, kad institucija nesilaikė procedūrinių taisyklių. Galiausiai apeliantas pareikalavo, kad OLAF pradėtų tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos ir leistų jam susipažinti su įvairiais dokumentais, esančiais šių tyrimų bylos medžiagoje.

23. 2018 m. spalio 1 d. raštu (toliau – ginčijamas raštas) OLAF pakartojo savo 2018 m. liepos 10 d. rašte išdėstytą nuomonę ir atmetė apelianto reikalavimus. Grįsdama tokį sprendimą ji nurodė, kad, pirma, apelianto akcentuoti aspektai nesuteikia pagrindo pradėti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų. Antra, apeliantas nebuvo su šiais tyrimais susijęs asmuo. Dėl šios priežasties Reglamento Nr. 883/2013 9 straipsnio 4 dalyje numatytos procesinės teisės jam netaikomos. OLAF atsisakė leisti susipažinti su prašomais dokumentais.

B. Procesas Bendrajame Teisme ir skundžiama nutartis

24. 2018 m. gruodžio 11 d. raštu apeliantas pareiškė Bendrajame Teisme ieškinį dėl ginčijamo rašto panaikinimo. Jis taip pat paprašė Bendrojo Teismo nurodyti Komisijai pateikti dokumentus, kurių jau buvo pareikalauta vykstant OLAF procedūrai.

25. 2019 m. kovo 6 d. raštu Komisija pateikė nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 130 straipsnio 1 dalį ir paprašė atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

[5] OLAF PRESS RELEASE Nr. 16/2017.

26. 2019 m. balandžio 18 d. raštu apeliantas paprašė Bendrojo Teismo atmesti nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, išnagrinėti ieškinį iš esmės ir leisti jam susipažinti su prašomais dokumentais.

27. 2020 m. gegužės 12 d. Nutartimi *Dragnea / Komisija* (toliau –skundžiama nutartis)[6] Bendrasis Teismas patenkino Komisijos nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, atmetė ieškinį kaip nepriimtiną ir priteisė iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

28. Nors apelianto reikalavimai pirmojoje instancijoje formaliai buvo susiję su išvadomis, Bendrasis Teismas visą ieškinį suprato kaip prašymą panaikinti ginčijamą raštą, kuriame OLAF atmetė apelianto prašymus – pirma, atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos, antra, leisti susipažinti su dokumentais[7]. Komisijai pareiškus prieštaravimą dėl priimtinumo, Bendrasis Teismas pirmiausia išnagrinėjo ieškinio priimtinumą, kiek tai susiję su OLAF atsisakymu atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos[8]. Tada jis išnagrinėjo ieškinio priimtinumą, kiek tai susiję su atsisakymu leisti susipažinti su reikalaujamais dokumentais[9]. Apibendrindamas jis nusprendė, kad abu ieškinio reikalavimai yra nepriimtini.

IV. Apeliacinis procesas ir šalių prašymai

29. 2020 m. liepos 30 d. raštu apeliantas pateikė apeliacinį skundą dėl skundžiamos nutarties. Jis prašo Teisingumo Teismo panaikinti skundžiamą nutartį, pripažinti jo ieškinį pirmojoje instancijoje priimtinu ir konstatuoti, kad Komisija:

– pažeidė Reglamento Nr. 883/2013 9 straipsnio 1, 2 ir 4 dalis ir jo teises į gynybą, teisę būti išklausytam ir nekaltumo prezumpciją,

– pažeidė Sąjungos teisėje įtvirtintą bendrąjį gero administravimo principą,

– atmesdama prašymą leisti susipažinti su dokumentais, pažeidė jo teises.

30. Apeliantas taip pat prašo Teisingumo Teismo nurodyti surinkti įrodymus ir įpareigoti Komisiją vykstant procesui pateikti apeliaciniame skunde išvardytus dokumentus. Galiausiai jis prašo priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

31. Komisija prašo Teisingumo Teismo atmesti apeliacinį skundą kaip nepagrįstą, atmesti prašymą nurodyti surinkti įrodymus ir priteisti iš apelianto bylinėjimosi išlaidas.

6 T-738/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:208.

7 Skundžiamos nutarties 14–21 punktai.

8 Skundžiamos nutarties 25–55 punktai.

9 Skundžiamos nutarties 56–70 punktai.

V. Vertinimas

A. Dėl apeliacinio skundo

32. Apeliacinio skundo pagrindais apeliantas ginčija tiek Bendrojo Teismo išvadas dėl jo ieškinio nepriimtinumo, kiek tai susiję su OLAF atsisakymu atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos (1), tiek Bendrojo Teismo išvadas dėl jo ieškinio nepriimtinumo, kiek tai susiję su atsisakymu leisti susipažinti su reikalaujamais dokumentais (2).

1. Dėl ieškinio priimtinumo, kiek tai susiję su OLAF atsisakymu atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos (pirmasis apeliacinio skundo pagrindas)

33. Bendrasis Teismas nusprendė, kad pirmojoje instancijoje pateiktas ieškinio reikalavimas panaikinti OLAF atsisakymą atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos nepriimtinas dėl trijų priežasčių: pirma, Reglamente Nr. 883/2013 fiziniams ir juridiniams asmenims nesuteikiama teisės reikalauti, kad OLAF pradėtų tyrimą, todėl tokio prašymo atmetimas negali sukelti teisinių pasekmių, taigi, tai nėra aktas, kurį galima ginčyti [10]; antra, OLAF galutinės ataskaitos yra ne aktai, kuriuos galima ginčyti, o tik rekomendacijos ar nuomonės, todėl prašymo pakeisti tokią ataskaitą atmetimo taip pat negalima ginčyti [11]; trečia, ginčijamo prašymo pripažinimas priimtinu prilygtų termino ieškiniui dėl galutinių ataskaitų pareikšti nepaisymui, nes ieškinys pirmojoje instancijoje buvo pareikštas pasibaigus terminui ieškiniui dėl šių ataskaitų pareikšti [12].

34. Apeliantas teigia, jog Bendrojo Teismo išvada, kad jo prašymas panaikinti OLAF atsisakymą atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos nepriimtinas, grindžiama, viena vertus, klaidinga prielaida, kad jis nebuvo su šiais tyrimais „susijęs asmuo“, kita vertus, klaidinga prielaida, kad OLAF tyrimo ataskaitos neturėjo didelės įtakos vėlesniems nacionaliniams baudžiamiesiems procesams. Priešingai, būtent taip ir yra. Taigi, jei prieštarauti neteisėtiems OLAF tyrimo veiksmams ir procedūriniams pažeidimams būtų galima tik ieškiniu dėl žalos atlyginimo, o ne ieškiniu dėl panaikinimo, būtų pažeidžiamas veiksmingos teisinės apsaugos reikalavimas.

35. Iš šių argumentų matyti, kad apelianto kritika skirta teiginiui, kuriame Bendrasis Teismas, remdamasis savo suformuota jurisprudencija, konstatavo, kad OLAF tyrimų pabaigoje parengtos ataskaitos nėra aktai, kuriuos galima ginčyti pagal SESV 263 straipsnį, nes jie tėra rekomendacijos arba privalomo teisinio poveikio neturinčios nuomonės [13].

36. Kiek žinoma, Teisingumo Teismas dar nėra nagrinėjęs galimybės ginčyti šias ataskaitas klausimo ir yra tik konstatavęs, kad OLAF informacijos persiuntimas nacionalinėms valdžios institucijoms nėra aktas, kurį galima ginčyti [14].

[10] Skundžiamos nutarties 31–36 punktai.

[11] Skundžiamos nutarties 39–41 punktai.

[12] Skundžiamos nutarties 43–46 punktai.

[13] Žr., be skundžiamos nutarties 40 ir 41 punktų, 2004 m. liepos 13 d. Bendrojo Teismo nutartį *Comunidad Autónoma de Andalucía / Komisija* (T-29/03, EU:T:2004:235, 32–40 punktai), 2017 m. birželio 21 d. Nutartį *Inox Mare / Komisija* (T-289/16, EU:T:2017:414, 14 ir paskesni punktai), 2018 m. liepos 12 d. Nutartį *TE / Komisija* (T-392/17, nepaskelbta Rink., EU:T:2018:459, 22–25 punktai), taip pat 2019 m. gegužės 23 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Remag Metallhandel ir Jaschinsky / Komisija* (T-631/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:352, 48 ir 49 punktai).

[14] 2005 m. balandžio 19 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartis *Tillack / Komisija* (C-521/04 P(R), EU:C:2005:240, 34 punktas).

37. Vis dėlto šioje byloje nereikia toliau nagrinėti galimybės ginčyti OLAF galutines ataskaitas klausimo. Šiai bylai veikiau nėra svarbu, ar reikia laikytis Bendrojo Teismo jurisprudencijos šiuo klausimu, ar ne. Net jei OLAF galutinės ataskaitos būtų laikomos aktais, kuriuos galima ginčyti, šiuo atveju nagrinėjamas ieškinio reikalavimas panaikinti OLAF atsisakymą atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos būtų nepriimtinas.

38. Kaip skundžiamoje nutartyje nurodė Bendrasis Teismas (o jo išvados šiuo klausimu šiame apeliaciniame procese neginčytos), apeliantas per nustatytą terminą neginčijo ankstesnių tyrimų galutinių ataskaitų. Vadinasi, terminas apelianto ieškiniui dėl šių ataskaitų pareikšti baigėsi 2018 m. rugpjūčio 12 d. Ieškinys pirmojoje instancijoje buvo pareikštas tik 2018 m. gruodžio 11 d. [15]

39. Tiesa, ieškinys pirmojoje instancijoje formaliai buvo pareikštas ne dėl pačių ankstesnių tyrimų galutinių ataskaitų, o dėl ginčijamo 2018 m. spalio 1 d. OLAF rašto, kuriame OLAF atmetė apelianto prašymą pradėti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos.

40. Vis dėlto, remiantis suformuota jurisprudencija, ieškinys yra nepriimtinas, jeigu juo ginčijamas aktas, kuriuo tik patvirtinamas ankstesnis per nustatytus terminus neginčytas sprendimas [16]. Aktas laikomas vien patvirtinančiu ankstesnį sprendimą, jeigu jame nėra jokių naujų aplinkybių, palyginti su ankstesniu sprendimu, ir jeigu prieš jį priimant nebuvo iš naujo išnagrinėta su ankstesniu aktu susijusio asmens situacija [17]. Dėl prašymo, kuriame institucijos prašoma peržiūrėti ankstesnį aktą, priimamas sprendimas laikytinas tik patvirtinamuoju, jei prašymas nėra grindžiamas naujais esminiais faktais, o institucija nepriima sprendimo dėl tokių faktų [18]. Atitinkamai ieškovas, praleidęs apeliacinio skundo dėl sprendimo pateikimo terminą, negali atnaujinti šio termino, prašydamas atitinkamos institucijos panaikinti pirmąjį sprendimą ir pareikšdamas ieškinį dėl atsisakymo, kuriuo patvirtinamas ankstesnis sprendimas [19].

41. Būtent taip yra šiuo atveju. Apeliantas, prisidengdamas prašymu atlikti tyrimą, iš tikrųjų siekė paskatinti OLAF suabejoti ankstesnių tyrimų galutinėmis ataskaitomis.

42. Apelianto prašymas pradėti tyrimą nebuvo prašymas OLAF pradėti tyrimą dėl netinkamo administravimo atvejų Sąjungoje, valstybėse narėse ar kitur, siekiant apsaugoti Sąjungos finansinius interesus, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 883/2013. Tai veikiau buvo prašymas pradėti pačios OLAF veiksmų dviejose procedūrose, kurios buvo baigtos pateikus galutines ataskaitas [20], tyrimą.

[15] Pavyzdžiui, Bendrasis Teismas konstatavo, kad, nors 2016 m. gegužės 30 d. ir rugsėjo 16 d. galutinės ataskaitos (žr. šios išvados 15 punktą) nebuvo paskelbtos ir įteiktos apeliantui, iš bylos medžiagos matyti, kad apeliantas apie jas sužinojo ne vėliau kaip 2018 m. birželio 1 d., nes tą dieną jis išsiuntė OLAF pirmąjį laišką, kuriame prieštaravo jų turiniui (žr. šios išvados 20 punktą). Taigi terminas ieškiniui dėl šių ataskaitų pareikšti prasidėjo 2018 m. birželio 2 d. ir baigėsi 2018 m. rugpjūčio 12 d. (žr. skundžiamos nutarties 43–46 punktus).

[16] Žr. 1988 m. gruodžio 15 d. Sprendimą *Irish Cement / Komisija* (166/86 ir 220/86, EU:C:1988:549, 16 punktas), 2004 m. gruodžio 9 d. Sprendimą *Komisija / Greencore* (C-123/03 P, EU:C:2004:783, 39 punktas) ir 2017 m. gegužės 31 d. Sprendimą *DEI / Komisija* (C-228/16 P, EU:C:2017:409, 35 punktas); taip pat žr. 1995 m. kovo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimą *COBRECAF ir kt. / Komisija* (T-514/93, EU:T:1995:49, 44 punktas).

[17] 1980 m. gruodžio 10 d. Sprendimas *Grasselli / Komisija* (23/80, EU:C:1980:284, 18 punktas), 2006 m. rugsėjo 14 d. Sprendimas *Komisija / Fernández Gómez* (C-417/05 P, EU:C:2006:582, 46 punktas) ir 2017 m. gegužės 31 d. Sprendimas *DEI / Komisija* (C-228/16 P, EU:C:2017:409, 33 punktas).

[18] Žr. 2011 m. rugsėjo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimą *CMB ir Christof / Komisija* (T-407/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:477, 91 punktas) ir 2019 m. birželio 26 d. Sprendimą *NRW. Bank / CRU* (T-466/16, nepaskelbtas Rink., EU:T:2019:445, 69 punktas).

[19] Žr. 1995 m. kovo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimą *COBRECAF ir kt. / Komisija* (T-514/93, EU:T:1995:49, 44 punktas).

[20] Galiausiai tokią išvadą padarė ir Bendrasis Teismas skundžiamos nutarties 31–36 punktuose. Šiuose punktuose pateikta Bendrojo Teismo išvada, jog fiziniai ir juridiniai asmenys neturi teisės pagal Reglamentą Nr. 883/2013 reikalauti, kad OLAF pradėtų tyrimą, apeliaciniame skunde, beje, nėra ginčijama, taip pat nėra pagrindo ja abejoti (šiuo klausimu žr. Reglamento Nr. 883/2013 5 straipsnį, šios išvados 8 punktą).

43. Turinio aspektu apeliantas savo raštuose, išsiųstuose OLAF, apsiribojo jos galutinėse ataskaitose pateiktų išvadų ir procesinių veiksmų, lėmusių šias išvadas, kritika ir nepateikė jokių naujų ir esminių faktinių aplinkybių. Be to, OLAF atsakymuose, visų pirma 2018 m. spalio 1 d. ginčijamame rašte, taip pat nebuvo jokių naujų aplinkybių, palyginti su ankstesnių tyrimų galutinėmis ataskaitomis, prieš pateikiant atsakymus nebuvo nei iš naujo išnagrinėta apelianto situacija, nei priimtas OLAF sprendimas dėl naujų esminių faktų [21].

44. Taigi ginčijamas raštas, išskyrus paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais atmetimą, kuris yra antrojo apeliacinio skundo pagrindo dėmesio centre ir kurį reikia nagrinėti atskirai [22], ankstesnių tyrimų galutinių ataskaitų atžvilgiu yra tik patvirtinamasis aktas. Vadinasi, klausimas, ar šias ataskaitas buvo galima ginčyti, gali likti neatsakytas. Net jei taip būtų, tai nepadėtų ieškiniui tapti priimtinam, kiek tai susiję su OLAF atsisakymu atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų.

45. Tiesa, jurisprudencija dėl patvirtinamųjų aktų daugiausia susijusi su atvejais, kai pirmasis aktas, patvirtintas antruoju, yra aktas, kurį galima ginčyti [23]; tai susiję ir su teisinės gynybos argumentais [24]. Žinoma, prieš susijusį asmenį negali būti remiamasi faktu, kad jis per nustatytą terminą neginčijo akto, jei tam asmeniui negalėjo būti aišku, kad šis aktas sukėlė jam teisinių pasekmių. Vis dėlto šioje byloje nagrinėjama kitokia situacija.

46. Tiesa, šiuo atveju nesutariama ir galutinai nenuspręsta, ar OLAF galutinės ataskaitos yra aktai, kuriuos galima ginčyti. Vis dėlto apeliantui, kuris šioje byloje laikosi būtent tokios pozicijos, turėjo būti aišku, kad, ketindamas ginčyti OLAF išvadas šiose ataskaitose ieškiniu dėl panaikinimo, jis bet kuriuo atveju galėjo tai padaryti tik pareikšdamas ieškinį dėl pačių ataskaitų arba bent jau pareikšdamas ieškinį per šių ataskaitų ginčijimo terminą.

47. Be to, tai, kad apeliantas savo prašyme pradėti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų pabrėžė tariamą OLAF procesinių veiksmų neteisėtumą, nekeičia aplinkybės, kad šis prašymas iš esmės buvo tik šių tyrimų galutinių ataskaitų kritika. Tiesa, mintis inicijuoti tyrimą dėl OLAF tyrimų eigos yra gana suprantama. Tai rodo neseniai, taigi, jau pasibaigus bylai reikšmingam laikotarpiui, Reglamentu 2020/2223, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas Nr. 883/2013, įsteigta nuo OLAF nepriklausomo kontrolieriaus institucija, skirta kontroliuoti procesinėms garantijoms ir sudaryti galimybei pateikti skundą šiam kontrolieriui dėl to, kad OLAF pažeidė minėtas garantijas [25].

48. Net jei ši procedūra galėtų būti taikoma šioje byloje, tokie priekaištai, kaip apelianto, turėtų būti suprantami kaip pateikti dėl ataskaitos, kuria užbaigiama procedūra.

[21] Žr. šios išvados 20–23 punktus.

[22] Žr. šios išvados 54 ir paskesnius punktus.

[23] Žr., pavyzdžiui, 1988 m. gruodžio 15 d. Sprendimą *Irish Cement / Komisija* (166/86 ir 220/86, EU:C:1988:549, 11 ir 16 punktai), 1993 m. gegužės 25 d. Sprendimą *Foyer Culturel du Sart-Tilman / Komisija* (C-199/91, EU:C:1993:205, 19–24 punktai), 2004 m. gruodžio 9 d. Sprendimą *Komisija / Greencore* (C-123/03 P, EU:C:2004:783, 40, 45 ir 47 punktai) ir 2017 m. gegužės 31 d. Sprendimą *DEI / Komisija* (C-228/16 P, EU:C:2017:409, 31 ir 36 punktai).

[24] Žr. šiuo klausimu 2004 m. gruodžio 9 d. Sprendimą *Komisija / Greencore* (C-123/03 P, EU:C:2004:783, 40, 45 ir 47 punktai), taip pat 1995 m. kovo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimą *COBRECAF ir kt. / Komisija* (T-514/93, EU:T:1995:49, 44 punktas).

[25] Žr. Reglamento 2020/2223 32 ir 33 konstatuojamąsias dalis, taip pat 1 straipsnio 9 punktą (šios išvados 2 išnaša) arba Reglamento Nr. 883/2013, iš dalies pakeisto Reglamentu 2020/2223, 9a ir 9b straipsnius. Šiuo klausimu taip pat pažymėtina, kad dar galiojant ankstesnei Reglamento Nr. 883/2013 redakcijai 15 straipsnyje buvo numatytas priežiūros komitetas, kurio paskirtis – reguliariai stebėti OLAF tyrimo funkciją, visų pirma procesinių garantijų taikymo srityje. Vis dėlto komitetas veikia tik savo iniciatyva, generalinio direktoriaus prašymu arba institucijos, įstaigos, organo ar agentūros prašymu.

49. Viena vertus, nustatyta nauja, kontrolieriaus vykdoma procesinių garantijų kontrole siekiama užtikrinti procesinių teisių laikymąsi vykstant procedūrai arba tuo metu, kai pažeidimus vis dar galima ištaisyti, bet ne vėliau kaip per vieną mėnesį nuo tyrimo pabaigos [26]. Kita vertus, kontrolieriaus skundų nagrinėjimo mechanizmu aiškiai nedaroma poveikio Sutartyse numatytoms teisių gynimo priemonėms [27].

50. Kiek tai susiję su Sutartyse numatytomis teisių gynimo priemonėmis, tikėtina, kad OLAF procesiniai veiksmai, bent jau pateikus galutines ataskaitas, paprasčiausiai būtų laikomi parengiamosiomis priemonėmis, kurios turėtų būti ginčijamos pareiškiant ieškinį dėl šių ataskaitų [28]. Jei galutinės ataskaitos nebūtų laikomos aktais, kuriuos galima ginčyti (o šioje byloje to nereikia nagrinėti), tokiems OLAF aktams galėtų būti taikoma teisminė kontrolė nagrinėjant ieškinį dėl žalos atlyginimo [29].

51. Iš viso to, kas išdėstyta, matyti, jog Bendrasis Teismas buvo teisus, kai konstatavo, kad pripažinti ieškinį priimtinu, kiek jis susijęs su OLAF atsisakymu atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos, reikštų nepaisyti termino ieškiniui dėl galutinių ataskaitų pareikšti [30]. Dėl ginčijamo OLAF rašto negalėjo būti nustatytas naujas terminas ieškiniui pareikšti, nes galutinių ataskaitų atžvilgiu tai bet kuriuo atveju buvo tik patvirtinamojo pobūdžio aktas.

52. Tai, kad Bendrasis Teismas aiškiai nesirėmė jurisprudencija dėl patvirtinamųjų teisės aktų ir nenagrinėjo ginčijamo rašto patvirtinamojo pobūdžio galutinių ataskaitų atžvilgiu, netrukdo Teisingumo Teismui konstatuoti šį pobūdį. Viena vertus, minėta Bendrojo Teismo išvada netiesiogiai neišvengiamai grindžiama prielaida, kad ginčijamas raštas tik patvirtina galutines ataskaitas. Kita vertus, Teisingumo Teismas turi *ex officio* išnagrinėti ieškinio priimtinumo Bendrajame Teisme sąlygas [31]. Taigi Teisingumo Teismas gali pats įvertinti ginčijamo rašto patvirtinamąjį pobūdį galutinių ataskaitų atžvilgiu, juo labiau kad šalys galėjo pateikti pakankamai paaiškinimų dėl šių dokumentų turinio tiek Bendrajame Teisme, tiek šiame procese.

53. Vadinasi, apeliacinio skundo pirmąjį pagrindą reikia atmesti ir nėra būtinybės nagrinėti apelianto argumentų byloje dėl galimybės ginčyti OLAF galutines ataskaitas. Net jei Bendrojo Teismo išvada, kad OLAF galutinės ataskaitos nėra aktai, kuriuos galima ginčyti, būtų teisiškai klaidinga, tokia klaida vis tiek negalėtų lemti skundžiamos nutarties panaikinimo, nes šioje nutartyje padarytos išvados teisingos dėl kitų teisinių priežasčių [32].

[26] Skundai pateikiami per vieną mėnesį nuo to, kai skundo teikėjas sužino svarbius faktus, kurie sudaro tariamą procesinių garantijų ar pagrindinių teisių pažeidimą. Bet kuriuo atveju jie turi būti pateikti ne vėliau kaip per vieną mėnesį po tyrimo pabaigos. Skundai, susiję su liudytojų apklausa arba pastabų pateikimu, pateikiami iki atitinkamiems susijusiems asmenims nustatytų terminų pabaigos (žr. Reglamento Nr. 883/2013, iš dalies pakeisto Reglamentu 2020/2223, 9b straipsnio 2 dalį).

[27] Žr. Reglamento Nr. 883/2013, iš dalies pakeisto Reglamentu 2020/2223, 9b straipsnio 8 dalį.

[28] Žr. šiuo klausimu 1981 m. lapkričio 11 d. Sprendimą *IBM / Komisija* (60/81, EU:C:1981:264, 10 punktas), 1997 m. kovo 18 d. Sprendimą *Guérin automobiles / Komisija* (C-282/95 P, EU:C:1997:159, 34 punktas) ir 2010 m. sausio 26 d. Sprendimą *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-362/08 P, EU:C:2010:40, 52 punktas).

[29] Šiuo klausimu žr. 2008 m. liepos 8 d. Bendrojo Teismo sprendimą *Franchet ir Byk / Komisija* (T-48/05, EU:T:2008:257, 90 punktas).

[30] Žr. skundžiamos nutarties 43 punktą ir šios išvados 33 punktą.

[31] 2012 m. vasario 15 d. Nutartis *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-208/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:76, 34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[32] Žr. 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimą *Komisija / Sytraval ir Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 47–49 punktai) ir 2011 m. kovo 29 d. Sprendimą *ThyssenKrupp Nirosta / Komisija* (C-352/09 P, EU:C:2011:191, 136 punktas).

2. Dėl ieškinio priimtinumo, kiek jis susijęs su paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais atmetimu (antrasis apeliacinio skundo pagrindas)

54. Bendrasis Teismas išnagrinėjo pirmojoje instancijoje pateikto ieškinio reikalavimo panaikinti OLAF atsisakymą leisti apeliantui susipažinti su jo 2018 m. rugpjūčio 22 d. rašte [33] išvardytais dokumentais priimtinumą, atsižvelgdamas tik į Reglamentą Nr. 1049/2001 dėl galimybės visuomenei susipažinti su Europos Parlamento, Tarybos ir Komisijos dokumentais (šiuo klausimu žr. b skirsnį). Vis dėlto kyla klausimas, gal taip pat reikėjo įvertinti, ar nagrinėjamas prašymas buvo priimtinas atsižvelgiant į su OLAF tyrimais susijusio asmens teisę susipažinti su bylos medžiaga (šiuo klausimu žr. a skirsnį).

a) Dėl teisės susipažinti su bylos medžiaga

55. Motyvai, kuriais remdamasis Bendrasis Teismas pripažino apelianto pirmojoje instancijoje pateiktą prašymą panaikinti OLAF atsisakymą leisti jam susipažinti su prašomais dokumentais nepriimtinu, gana netikėti.

56. Atsižvelgdamas į Komisijos argumentus, Bendrasis Teismas konstatavo, kad apelianto prašymas leisti jam susipažinti su prašomais OLAF dokumentais buvo suprantamas ir nagrinėjamas kaip asmens, laikiusio save susijusiu su tyrimais, prašymas leisti susipažinti su bylos medžiaga, o ne kaip paraiška leisti visuomenei susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001.

57. Vėliau Bendrasis Teismas visiškai nenagrinėjo ieškinio dėl atsisakymo leisti susipažinti su prašomais dokumentais priimtinumo, atsižvelgdamas į su tyrimu susijusio asmens teisę susipažinti su bylos medžiaga pagal Reglamentą Nr. 883/2013. Jis veikiau sutelkė dėmesį tik į priimtinumo klausimą Reglamento Nr. 1049/2001 požiūriu.

58. Šiuo klausimu Bendrasis Teismas padarė išvadą, jog ieškinys nepriimtinas, kiek tai susiję su atsisakymu leisti susipažinti su dokumentais, motyvuodamas tuo, kad apeliantas, OLAF atmetus jo pirmąją paraišką, nepateikė kartotinės paraiškos, kaip tai suprantama pagal šio reglamento 7 straipsnio 2 dalį, o OLAF atsisakymas nelaikytinas galutiniu neigiamu atsakymu, kaip tai suprantama pagal jo 7 ir 8 straipsnius. Bendrasis Teismas atmetė apelianto argumentą, kad OLAF neinformavo jo apie teisę pateikti tokią kartotinę paraišką. OLAF negali būti priekaištaujama dėl to, kad ji nepateikė šios informacijos, nes apelianto paraišką OLAF suprato kaip asmens, kuris manė esąs susijęs su tyrimu, prašymą leisti susipažinti su bylos medžiaga, o ne kaip paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 [34].

59. Bendrasis Teismas nepaaiškino ir nėra aišku, kodėl jis nenagrinėjo, ar ieškinys dėl OLAF atsisakymo leisti apeliantui susipažinti su prašomais dokumentais buvo priimtinas kaip ieškinys dėl paraiškos leisti susipažinti su bylos medžiaga atmetimo. Tai ypač kelia nuostabą dėl to, kad pagrindinis Komisijos motyvas dėl pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio nepriimtinumo, kiek tai susiję su Reglamentu Nr. 1049/2001, buvo būtent argumentas, kad OLAF turėjo teisę paraišką dėl galimybės susipažinti su šiais dokumentais laikyti asmens, kuris mano, kad yra susijęs su tyrimu, prašymu leisti susipažinti su bylos medžiaga. Bendrasis Teismas perėmė šį argumentą. Todėl būtų buvę logiška nagrinėti pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį dėl OLAF atsisakymo ir teisės susipažinti su bylos medžiaga požiūriu.

[33] Šios išvados 22 punktas.

[34] Žr. skundžiamos nutarties 63–70 punktus.

60. Tiesa, pirmojoje instancijoje pateiktame ieškinyje apeliantas formaliai rėmėsi tik Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 42 straipsnyje įtvirtintos teisės susipažinti su dokumentais ir Reglamento Nr. 1049/2001 pažeidimu [35]. Vis dėlto iš jo argumentų turinio matyti, jog jis skundė ir tai, kad OLAF nesuteikė jam galimybės susipažinti su tyrimo medžiaga, nes klaidingai nelaikė jo susijusiu asmeniu. Pavyzdžiui, pirmojoje instancijoje pateiktame ieškinyje apeliantas, be kita ko, nurodė, kad asmuo turi turėti galimybę susipažinti su tiesiogiai su juo susijusios procedūros medžiaga. Įgyvendindamas savo teises į gynybą jis turi teisę susipažinti su tyrimo bylos dokumentais, kurie turi tiesioginės įtakos jo teisėms. Visų pirma jam turi būti suteikta galimybė susipažinti su bet kokiu sprendimu, susijusiu su jo, kaip Teleormano apskrities valdžios institucijos vadovo, vaidmeniu. Be to, bet koks OLAF ir Rumunijos kovos su korupcija agentūros susirašinėjimas, kuris yra su juo susijęs, daro lemiamą poveikį jo teisėms.

61. Šie argumentai reiškia, kad apeliantas OLAF atsisakymą suteikti jam galimybę susipažinti su prašomais dokumentais kritikavo atsižvelgdamas ne tik į Reglamentą Nr. 1049/2001, bet ir į savo, kaip su tyrimu susijusio asmens, teisę susipažinti su bylos medžiaga taikant Reglamentą Nr. 883/2013 [36]. Pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 straipsnio 1 dalį pareiškėjas nebūtinai turi nurodyti paraiškos pateikimo priežastį. Apeliantas paraišką grindė sąsajomis su savo asmeniu ir savo teise į gynybą. Vis dėlto teisė susipažinti su bylos medžiaga ir yra būtinas asmens, kuriam taikoma priemonė, veiksmingo naudojimosi teise į gynybą papildinys [37]. Aplinkybė, kad apeliantas aiškiai nesirėmė savo teise į gynybą ar Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsniu, neturi reikšmės. Pagal principą *iura novit curia* Bendrajam Teismui tenka pareiga teisiškai kvalifikuoti faktines aplinkybes ir argumentus, kuriuos jam pateikia šalys [38].

62. Be to, ieškinio priimtinumo sąlygas Bendrasis Teismas turi išnagrinėti *ex officio* [39]. Taigi Bendrasis Teismas šioje byloje turėjo bent jau išnagrinėti, ar ieškinys, pareikštas dėl OLAF atsisakymo leisti apeliantui susipažinti su prašomais dokumentais, buvo priimtinas atsižvelgiant į kiekvieno asmens teisę susipažinti su byla, kuri yra su juo susijusi. Tai juo labiau akivaizdu dėl to, kad motyvas, kuriuo remdamasis Bendrasis Teismas pripažino ieškinį dėl atsisakymo leisti susipažinti su dokumentais nepriimtinu, t. y. kartotinės paraiškos nepateikimas ir galutinis neigiamas sprendimas, kaip tai suprantama pagal Reglamentą Nr. 1049/2001, nėra tinkamas teisės susipažinti su bylos medžiaga pagal Pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį atžvilgiu.

63. Taigi skundžiama nutartis nepakankamai motyvuota.

64. Nagrinėdamas apeliacinį skundą Teisingumo Teismas gali *ex officio* pripažinti motyvavimo stoką [40]. Tai taikytina juo labiau tada, kai motyvavimo stoka yra susijusi su ieškinio priimtinumo Bendrajame Teisme sąlygomis, kurias Teisingumo Teismas taip pat prireikus turi įvertinti *ex officio* [41].

[35] Žr. skundžiamos nutarties 20 punktą.

[36] Dėl galimybės pateikti numanomus ieškinio pagrindus žr. 2020 m. kovo 11 d. Sprendimą *Komisija / Gmina Miasto Gdynia ir Port Lotniczy Gdynia Kosakowo* (C-56/18 P, EU:C:2020:192, 66 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[37] Šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimą *UBS Europe ir kt.* (C-358/16, EU:C:2018:715, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[38] Šiuo klausimu žr. 2021 m. sausio 20 d. Sprendimą *Komisija / Printeos* (C-301/19 P, EU:C:2021:39, 54 punktas).

[39] Žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimą *Italija / Komisija* (C-298/00 P, EU:C:2004:240, 35 punktas).

[40] Žr. 2017 m. gruodžio 20 d. Sprendimą *EUIPO / European Dynamics Luxembourg ir kt.* (C-677/15 P, EU:C:2017:998, 36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[41] Žr. 2013 m. rugsėjo 5 d. Nutartį *ClientEarth / Taryba* (C-573/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2013:564, 20 punktas).

65. Be to, iš apelianto argumentų šioje byloje matyti, kad jis, nors ir netiesiogiai, remiasi tuo, kad buvo pažeista jo, kaip su tyrimu susijusio asmens, teisė susipažinti su bylos medžiaga pagal Reglamentą Nr. 883/2013. Tiesa, formaliai jis savo apeliacinio skundo antrąjį pagrindą grindžia Reglamento Nr. 1049/2001 pažeidimu, o tai taip pat neabejotinai lėmė faktas, kad Bendrasis Teismas didžiausią dėmesį skyrė šiam reglamentui. Vis dėlto iš esmės apeliantas teigia, kad galimybė susipažinti su dokumentais, kurie buvo naudojami atliekant tyrimus, yra teisės į gynybą klausimas, nes šie tyrimai akivaizdžiai buvo susiję su juo ir netgi daugiausia buvo nukreipti prieš jį.

66. Taigi skundžiamą nutartį reikia panaikinti tiek, kiek Bendrasis Teismas atmetė ieškinį, pareikštą dėl atsisakymo leisti susipažinti su prašomais dokumentais, neišnagrinėjęs šio ieškinio priimtinumo atsižvelgiant į susijusio asmens teisę susipažinti su bylos medžiaga.

b) Dėl Reglamento Nr. 1049/2001

67. Kalbant apie Reglamentą Nr. 1049/2001, pažymėtina, kad Bendrasis Teismas, kaip jau minėta, laikė nepriimtinu pirmojoje instancijoje pareikštą ieškinį dėl OLAF atsisakymo leisti apeliantui susipažinti su prašomais dokumentais. Ginčijamas OLAF atsisakymas nagrinėjamame 2018 m. spalio 1 d. rašte[42] negali būti laikomas galutiniu paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais atmetimu pagal šio reglamento 7 ir 8 straipsnius[43].

68. Viena vertus, apeliantas savo 2018 m. rugpjūčio 22 d. rašte[44] rėmėsi tik Reglamentu Nr. 883/2013, o jo prašymas buvo teikiamas dėl dokumentų, susijusių su OLAF tyrimais, kurie tariamai buvo su juo susiję.

69. Kita vertus, jis nepateikė OLAF kartotinės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį. Šiuo klausimu, priešingai, nei teigia apeliantas, negalima priekaištauti OLAF dėl to, kad ji jo neinformavo apie šios nuostatos 1 dalyje nustatytą teisę pateikti tokią kartotinę paraišką. OLAF turėjo teisę jo paraišką laikyti prašymu leisti susipažinti su bylos medžiaga, o ne pirmine paraiška, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 6 ir 7 straipsnius.

70. Apeliantas mano, kad Bendrojo Teismo pateiktas teisės aiškinimas neatitinka Reglamento Nr. 1049/2001. Šio reglamento 6 straipsnyje nenustatyta jokių papildomų reikalavimų paraiškai dėl galimybės susipažinti su dokumentais, išskyrus būtinybę pateikti tokią paraišką viena iš Sąjungos kalbų ir pakankamai tiksliai nurodyti dokumentą, kad atitinkama institucija galėtų jį identifikuoti. Jo paraiška 2018 m. rugpjūčio 22 d. rašte atitiko šiuos reikalavimus. Taigi OLAF privalėjo pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 dalį informuoti jį apie teisę pateikti kartotinę paraišką pagal šio straipsnio 2 dalį, tačiau to nepadarė. Vadinasi, jo paraiškos atmetimas ginčijamu raštu turi būti laikomas galutiniu neigiamu sprendimu, dėl kurio galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo.

71. Šis argumentas pagrįstas.

[42] Šios išvados 23 punktas.

[43] Žr. šios išvados 57 ir 58 punktus, taip pat skundžiamos nutarties 63–70 punktus.

[44] Šios išvados 22 punktas.

72. Tiesa, susipažinimo su Komisijos dokumentais procedūra vyksta dviem etapais. Taigi atsakymas į pirminę paraišką, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 1 dalį, iš esmės yra tik pirmoji pozicija, dėl kurios paprastai negali būti reiškiamas ieškinys [45]. Jei vis dėlto Komisija, pateikdama tokį atsakymą, galutinai išdėsto savo poziciją, išimties tvarka dėl tokio atsakymo gali būti tiesiogiai pareikštas ieškinys dėl panaikinimo [46].

73. Priešingai, nei Bendrasis Teismas nurodė skundžiamos nutarties 69 punkte, iš šios bylos aplinkybių kaip tik matyti, kad OLAF atsakymas nagrinėjamame rašte dėl paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais turėjo būti laikomas galutiniu. Be to, šis klausimas, kaip teigia Komisija, susijęs ne su Bendrojo Teismo faktinių aplinkybių vertinimu, o su jų teisiniu kvalifikavimu, kuris gali būti peržiūrėtas apeliacine tvarka [47].

74. Pagal jurisprudenciją dviejų etapų procedūra, nustatyta Reglamente Nr. 1049/2001, skirta tam, kad Komisija galėtų greitai priimti sprendimus dėl galimybės susipažinti su dokumentais ir prireikus iš naujo išnagrinėti neigiamus sprendimus. Taip visų pirma siekiama išvengti vėlesnių ginčų [48]. Vis dėlto tokia dviejų etapų procedūra turi prasmę tik tuo atveju, jei Komisija po pirmojo neigiamo sprendimo iš tikrųjų ketina pasilikti galimybę pakeisti šį sprendimą. Šį ketinimą Komisija išreiškia atkreipdama pareiškėjo dėmesį į jo teisę pateikti kartotinę paraišką pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 straipsnio 2 dalį. Atitinkamai ankstesniuose sprendimuose Bendrasis Teismas jau yra nusprendęs, kad ieškinys dėl pirminės paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais atmetimo yra priimtinas, jei tokia informacija nebuvo pateikta [49]. Būtent tai rodo, kad paraiška buvo atmesta galutinai.

75. Šiuo aspektu neturi reikšmės tai, kad informacija apie galimybę pateikti kartotinę paraišką, remiantis Bendrojo Teismo atlikta analize, šioje byloje nepateikta dėl to, kad OLAF paraišką suprato kaip prašymą leisti susipažinti su bylos medžiaga.

76. Kaip teisingai pažymi apeliantas, Reglamente Nr. 1049/2001 nenustatyta jokių kitų paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais priimtinumo sąlygų, išskyrus būtinybę pateikti tokią paraišką viena iš Sąjungos kalbų ir pakankamai tiksliai nurodyti dokumentą, kad atitinkama institucija galėtų jį identifikuoti. Taigi nereikalaujama, kad pareiškėjas aiškiai grįstų savo paraišką Reglamentu Nr. 1049/2001. Sąjungos institucijos, kurioms taikomas šis reglamentas, veikiau turi žinoti, kad Sąjungos teisėje įtvirtinta bendra teisė susipažinti su dokumentais, reglamentuojama būtent šio reglamento taisyklėmis. Tai reiškia, kad į reglamento taikymo sritį gali patekti bet kokia paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais, o paraiškos atmetimas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jame nustatytas leidžiančias nukrypti nuostatas. Tai, kad teikiama paraiška dėl galimybės susipažinti su dokumentais yra susijusi su procedūra, kuriai taikomos kitos taisyklės, šiuo atveju – Reglamentas Nr. 883/2013, nereiškia, kad ši paraiška nebepatenka į Reglamento Nr. 1049/2001 taikymo sritį [50].

[45] 2012 m. vasario 15 d. Nutartis *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-208/11 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2012:76, 30 punktas) ir 2014 m. spalio 2 d. Sprendimas *Strack / Komisija* (C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36 punktas).

[46] Šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 26 d. Sprendimą *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-362/08 P, EU:C:2010:40, 58–62 punktai) ir 2014 m. spalio 2 d. Sprendimą *Strack / Komisija* (C-127/13 P, EU:C:2014:2250, 36 punktas).

[47] 2017 m. lapkričio 23 d. Sprendimas *Bionorica ir Diapharm / Komisija* (C-596/15 P ir C-597/15 P, EU:C:2017:886, 55 punktas).

[48] 2010 m. sausio 26 d. Sprendimas *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-362/08 P, EU:C:2010:40, 53 ir 54 punktai).

[49] 2009 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas *Brink's Security Luxembourg / Komisija* (T-437/05, EU:T:2009:318, 74 ir 75 punktai), 2017 m. sausio 23 d. Sprendimas *Justice & Environment / Komisija* (T-727/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:18, 14 punktas), 2018 m. gruodžio 11 d. Sprendimas *Arca Capital Bohemia / Komisija* (T-440/17, EU:T:2018:898, 20 punktas) ir 2018 m. gruodžio 11 d. Sprendimas *Arca Capital Bohemia / Komisija* (T-441/17, nepaskelbtas Rink., EU:T:2018:899, 19 punktas).

[50] Žr., pavyzdžiui, 2012 m. birželio 28 d. Sprendimą *Komisija / Éditions Odile Jacob* (C-404/10 P, EU:C:2012:393) ir Sprendimą *Komisija / Agrofert Holding* (C-477/10 P, EU:C:2012:394), taip pat 2014 m. vasario 27 d. Sprendimą *Komisija / EnBW Energie Baden-Württemberg* (C-365/12 P, EU:C:2014:112).

77. Vadinasi, Sąjungos institucija, kuriai taikomas šis reglamentas, privalo atkreipti pareiškėjo dėmesį į jo teisę pateikti kartotinę paraišką pagal 7 straipsnio 2 dalį, jei ketina pasilikti galimybę persvarstyti paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais atmetimą. Priešingu atveju ji turi pripažinti, kad toks atmetimas laikomas galutiniu ir gali būti tiesiogiai peržiūrėtas teismine tvarka.

78. Be to, jei ieškinys dėl neigiamo sprendimo nesant kartotinės paraiškos būtų nepriimtinas net ir nepateikus tokios informacijos, tai netgi paskatintų neinformuoti apie teisines gynybos priemones, tuo piktnaudžiaujant. Tokia paskata ypač išryškėtų visų pirma tokiais politiškai opiais atvejais, kaip nagrinėjamas šioje byloje.

79. Taigi šioje byloje manytina, kad OLAF ginčijamame rašte galutinai išreiškė neigiamą poziciją dėl apelianto paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais. Vadinasi, dėl šio rašto galėjo būti tiesiogiai pareikštas ieškinys dėl panaikinimo. Tai reiškia, kad Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, pripažindamas nepriimtinu apelianto prašymą panaikinti OLAF atsisakymą leisti jam susipažinti su tam tikrais dokumentais.

3. Tarpinė išvada

80. Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad skundžiama nutartis naikintina tiek, kiek ja apelianto ieškinys dėl OLAF atsisakymo suteikti jam galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais pripažįstamas nepriimtinu. Vis dėlto Bendrasis Teismas teisingai atmetė ieškinį kaip nepriimtiną tiek, kiek jis susijęs su OLAF atsisakymu atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos [51].

B. Dėl bylos grąžinimo Bendrajam Teismui

81. Pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio 1 dalį Teisingumo Teismas, panaikinus Bendrojo Teismo sprendimą, gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti, arba grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą.

82. Šioje byloje klausimas, ar bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui, kyla tik atsižvelgiant į pirmojoje instancijoje pareikštą reikalavimą panaikinti OLAF atsisakymą suteikti apeliantui galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais.

83. Šioje byloje galima paskelbti galutinį sprendimą tiek, kiek Teisingumo Teismas gali pats priimti galutinį sprendimą dėl pirmojoje instancijoje pareikšto ieškinio reikalavimo priimtinumo. Išnagrinėjus antrąjį apeliacinio skundo pagrindą matyti, kad šis reikalavimas priimtinas.

84. Viena vertus, išnagrinėjus minėtą pagrindą paaiškėjo, kad OLAF sprendimas atmesti paraišką dėl galimybės susipažinti su dokumentais yra galutinis neigiamas atsakymas pagal Reglamento Nr. 1049/2001 7 ir 8 straipsnius, kuriuo OLAF įtvirtino savo galutinę poziciją, todėl dėl jo gali būti tiesiogiai pareikštas ieškinys dėl panaikinimo [52].

[51] Žr. šios išvados 51–53 punktus.

[52] Žr. šios išvados 73–79 punktus.

85. Kita vertus, išnagrinėjus matyti, kad Bendrasis Teismas nevertino, ar ieškinys dėl OLAF atsisakymo suteikti apeliantui galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais buvo priimtinas atsižvelgiant į su OLAF tyrimais susijusio asmens teisę susipažinti su bylos medžiaga [53]. Vis dėlto nematyti jokių akivaizdžių priežasčių, dėl kurių ieškinys šiuo aspektu turėtų būti nepriimtinas.

86. Taigi apeliantas savo ieškinyje pirmojoje instancijoje, nors ir netiesiogiai, rėmėsi teise susipažinti su bylos medžiaga [54].

87. Tiesa, tiek atsakymas į klausimą, ar apeliantui naudojantis teise susipažinti su bylos medžiaga gali būti suteikta galimybė susipažinti su ankstesnių tyrimų medžiaga, tiek atsakymas į klausimą, ar atsisakymas leisti susipažinti su šiomis medžiagomis apskritai sukelia jam teisinių pasekmių ir todėl yra aktas, kurį galima ginčyti, priklauso nuo klausimo, ar jis turi būti laikomas susijusiu su šiomis bylomis, o OLAF į šį klausimą atsakė neigiamai. Vis dėlto atitinkamų šalių argumentų nagrinėjimas susijęs su ieškinio dėl paraiškos leisti susipažinti su bylos medžiaga atmetimo pagrįstumu arba bet kuriuo atveju yra susijęs su tuo taip glaudžiai, kad į jį nebūtų galima atsakyti vertinant priimtinumą.

88. Šiaip ar taip, ieškinio, pareikšto dėl atsisakymo leisti susipažinti su bylos medžiaga, priimtinumo negalima paneigti motyvuojant argumentu, kad tai reiškia ieškinio dėl galutinių ataskaitų pareiškimo termino nesilaikymą [55], nes būtina įvertinti, ar apeliantas šiose ataskaitose klaidingai nelaikytas „susijusiu asmeniu“, kaip jis apibrėžtas Reglamento Nr. 883/2013 2 straipsnio 5 punkte.

89. Neatsižvelgiant į tai, kad galimybė ginčyti šias ataskaitas teikiant ieškinį dėl panaikinimo yra ginčytina ir galutinai nenustatyta [56], (tariamai) su OLAF tyrimu susijusiam asmeniui bet kuriuo atveju turi būti galima pasinaudoti teise susipažinti su bylos medžiaga, nepriklausomai nuo to, ar šis asmuo (galbūt sėkmingai) užginčijo galutinę tyrimo ataskaitą. Visai tikėtina, kad būtinybė prašyti leisti susipažinti su OLAF tyrimo medžiaga kyla ne iškart asmeniui sužinojus apie tyrimo ataskaitą, o tik vėliau, visų pirma dėl išvadų, kurias nacionalinės valdžios institucijos padaro remdamosi OLAF tyrimo rezultatais, dėl priemonių, kurių jos imasi, arba pareiškus ieškinį dėl žalos atlyginimo.

90. Taigi vertinant apelianto teisę susipažinti su bylos medžiaga negali būti nurodoma, kad jis neteko teisės remtis argumentu, jog OLAF klaidingai nelaikė jo „susijusiu asmeniu“.

91. Galiausiai taip pat negali būti teigiama, jog neturi reikšmės, ar pirmojoje instancijoje pateiktas prašymas panaikinti OLAF atsisakymą leisti pareiškėjui susipažinti su prašomais dokumentais vertinamas atsižvelgiant į Reglamentą Nr. 1049/2001, ar atsižvelgiant į asmens teisę susipažinti su bylos, kuri yra su juo susijusi, medžiaga. Šiais abiem teisiniais pagrindais einama skirtingomis kryptimis. Kiekvieno Sąjungos piliečio teise susipažinti su dokumentais siekiama užtikrinti kuo

[53] Žr. šios išvados 57 ir 59 punktus.

[54] Žr. šios išvados 60 ir 61 punktus.

[55] Šioje byloje ieškinys pirmojoje instancijoje buvo pareikštas pasibaigus šiam terminui; žr. šios išvados 38 punktą.

[56] Žr. šios išvados 35 ir 36 punktus.

platesnę visuomenės susipažinimo su institucijų dokumentais galimybę[57], o teisė susipažinti su bylos medžiaga yra asmens, kuriam taikoma priemonė, teisės į gynybą dalis – ne tik vykstant procedūrai, bet ir jai pasibaigus[58].

92. Taigi gali būti, kad išnagrinėjus klausimą, ar suteikti pareiškėjui galimybę susipažinti su tam tikru dokumentu, bus prieita prie skirtingų išvadų, priklausomai nuo teisinio pagrindo, kuriuo remiantis jis bus nagrinėjamas. Pavyzdžiui, visiškai negalima atmesti galimybės, kad paraiškos dėl galimybės susipažinti su dokumentais atmetimas pagal Reglamentą Nr. 1049/2001 bus pateisinamas remiantis šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje nustatyta inspekcijų, tyrimų ir audito tikslų apsaugai taikoma išimtimi, tačiau ja negalės būti remiamasi prieš pareiškėją, kuris prašo leisti susipažinti su bylos, kuri yra su juo susijusi, medžiaga, ir kurio nurodyta sąsaja su byla nėra nuginčijama. Ir priešingai, galima įsivaizduoti, jog asmuo, kuriam nepavyksta pagrįsti savo sąsajų su tyrimu, vis dėlto gali įgyti galimybę susipažinti su tam tikrais tyrimo bylos dokumentais, naudodamasis bendrąja teise susipažinti su dokumentais.

93. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad Teisingumo Teismas gali atmesti Komisijos pateiktą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą, kiek tai susiję su reikalavimu panaikinti OLAF atsisakymą suteikti apeliantui galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais. Tam, kad būtų priimtas sprendimas dėl šio reikalavimo pagrįstumo atsižvelgiant tiek į teisę susipažinti su bylos medžiaga, tiek į Reglamentą Nr. 1049/2001, bylą reikia grąžinti Bendrajam Teismui.

94. Vadinasi, nereikia priimti sprendimo dėl apelianto prašymo nurodyti surinkti įrodymus[59].

VI. Bylinėjimosi išlaidos

95. Pagal Procedūros reglamento 184 straipsnio 2 dalį, jeigu apeliacinis skundas yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, jis sprendžia bylinėjimosi išlaidų klausimą. Procedūros reglamento 138 straipsnio 3 dalyje, taikomoje apeliacinėje byloje pagal jo 184 straipsnio 1 dalį, nustatyta, kad jeigu šalys atitinkamai pralaimi dėl vieno ar kelių reikalavimų, kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas. Vis dėlto Teisingumo Teismas gali nuspręsti, kad, be savo bylinėjimosi išlaidų, šalis padengia dalį kitos šalies bylinėjimosi išlaidų, jeigu tai pateisinama atsižvelgiant į nagrinėjamos bylos aplinkybes.

96. Viena vertus, šioje byloje apeliacinis skundas atmetamas tiek, kiek jis susijęs su ieškiniu dėl OLAF atsisakymo atlikti tyrimą dėl ankstesnių tyrimų eigos, o skundžiama nutartis patvirtinama tiek, kiek ja atitinkamas ieškinio reikalavimas atmetamas dėl nepriimtinumo.

97. Kita vertus, apeliaciniam skundui pritariama tiek, kiek jis susijęs su ieškiniu dėl OLAF atsisakymo suteikti apeliantui galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais, Komisijos pateiktas šio reikalavimo nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas atmetamas, o byla grąžinama Bendrajam Teismui, kad jis priimtų sprendimą dėl šio reikalavimo. Be to, išnagrinėjus

[57] Žr. 2014 m. vasario 27 d. Sprendimą *Komisija / EnBW Energie Baden-Württemberg* (C-365/12 P, EU:C:2014:112, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[58] Šiuo klausimu žr. 2018 m. rugsėjo 13 d. Sprendimą *UBS Europe ir kt.* (C-358/16, EU:C:2018:715, 61 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir mano išvadą byloje *UBS Europe ir kt.* (C-358/16, EU:C:2017:606, 80 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[59] Žr. šios išvados 30 punktą.

antrąjį apeliacinio skundo pagrindą paaiškėjo, kad Komisija veikė nekonstruktyviai, nes jos pateiktas nepriimtinumu grindžiamas prieštaravimas buvo toks pat prieštaringas kaip ir Bendrojo Teismo argumentai [60].

98. Atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes, šioje byloje atrodo pagrįsta nurodyti Komisijai padengti tiek šioje instancijoje ir pirmojoje instancijoje jos patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu, tiek pusę apelianto šioje instancijoje ir pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų, susijusių su nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu.

99. Apeliantas savo ruožtu turi padengti pusę šioje instancijoje ir pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų, susijusių su nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu.

100. Bylinėjimosi išlaidų klausimo dėl likusios dalies nagrinėjimas turi būti atidedamas [61].

VII. Išvada

101. Atsižvelgdama į išdėstytus argumentus, siūlau Teisingumo Teismui nuspręsti taip:

1. Panaikinti 2020 m. gegužės 12 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo nutartį *Dragnea / Komisija* (T-738/18, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:208) tiek, kiek joje prašymas panaikinti OLAF atsisakymą suteikti Liviu Dragnea galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais atmetamas kaip nepriimtinas, o bylinėjimosi išlaidos priteisiamos iš Liviu Dragnea.

2. Atmesti Europos Komisijos Europos Sąjungos Bendrajame Teisme pareikštą nepriimtinumu grindžiamą prieštaravimą tiek, kiek jis susijęs su prašymu panaikinti OLAF atsisakymą suteikti Liviu Dragnea galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais.

3. Grąžinti bylą Europos Sąjungos Bendrajam Teismui, kad šis priimtų sprendimą dėl to paties prašymo panaikinti OLAF atsisakymą suteikti Liviu Dragnea galimybę susipažinti su tam tikrais dokumentais.

4. Atmesti likusią apeliacinio skundo dalį.

5. Europos Komisija padengia savo šiame procese ir pirmojoje instancijoje patirtas bylinėjimosi išlaidas, susijusias su nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu, ir iš jos priteisiama pusė Liviu Dragnea šioje instancijoje ir pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų, susijusių su nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu.

6. Liviu Dragnea padengia pusę savo šioje instancijoje ir pirmojoje instancijoje patirtų bylinėjimosi išlaidų, susijusių su nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu.

7. Atidėti bylinėjimosi išlaidų klausimą dėl likusios dalies.

[60] Žr. šios išvados 56 ir 59 punktus.

[61] Šiuo klausimu žr. 2010 m. sausio 26 d. Sprendimą *Internationaler Hilfsfonds / Komisija* (C-362/08 P, EU:C:2010:40, 69 punktas).